

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Anatolie Țurcan,

Judecători - Svetlana Filincova, Nicolae Craiu, Nina Vascan, Victor Burduh,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Zaharia Procopie în numele inculpatului Basarab Mihai și de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Basarab Rodion, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Cimișlia din 03 noiembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

***Basarab Radion xxxx**, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx*

și

***Basarab Mihail xxxx**, născut la xx xxxx xxxx, originar din xxxx, domiciliat în xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.01.2014 – 03.11.2015;

Instanța de apel: 01.12.2015 – 13.04.2016;

Instanța de recurs: 02.08.2016– 13.12.2016;

Instanța de apel: 13.01.2017 – 16.10.2017;

Instanța de recurs: 06.03.2018– 25.06.2018;

Instanța de recurs în anulare: 11.12.2018 – 20.06.2019;

Instanța de recurs: 31.07.2019– 25.02.2020.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 03 noiembrie 2015, *Basarab Mihail* a fost

condamnat în baza art.314 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal la 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor pe un termen de 3 ani.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin adăugirea pedepsei neexecutate aplicate conform sentinței Judecătorei Cimișlia din 23.06.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor pe un termen de 3 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 03.11.2015, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 04.07.2013 până la 03.08.2013.

Basarab Rodion a fost condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. a), b), d) Cod penal la 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin adăugirea pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Cimișlia din 11.07.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor pe un termen de 3 ani, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 03.11.2015, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 27.06.2013 până la 11.07.2013 și din 26.12.2013 până la 27.12.2013.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul *Basarab Rodion*, în perioada sfârșitul lunii noiembrie 2011 - iulie 2012, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate a lui Ninicu Ion, folosindu-se de poziția vulnerabilă a acestuia, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă plătită, l-a recrutat și l-a transportat pe Ninicu Ion la stâna de ovine și capre, situată în extravilanul satului xxxx, raionul xxxx. *Basarab Rodion* l-a adăpostit pe Ninicu Ion la stâna din localitatea menționată, unde l-a impus, contrar voinței sale, să presteze diferite lucrări. Aproximativ după o săptămână de muncă, *Basarab Rodion* urmărind același scop al exploatării prin muncă și servicii forțate a lui Ninicu Ion, sub pretextul unor datorii neachitate de către Ninicu Ion, care ar fi rezultat din pierderea caprelor primite pentru îngrijire, a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, l-a silit să muncească, fără a-i achita salariul pentru munca prestată. Astfel, *Basarab Rodion*, creând pentru victimă datorii în mod nejustificat și știind că acesta nu le poate restitui, l-a impus la efectuarea muncii de îngrijire a oilor și caprelor și acordarea altor servicii de îngrijire a teritoriului unde este amplasată stâna, fără a-l remunera pentru aceasta și i-a sechestrat telefonul mobil de model „Nokia” cu costul de 1 200 lei. Prin metodele menționate, *Basarab Rodion* l-a exploatat prin muncă și servicii forțate prestate în beneficiul său pe Ninicu Ion, iar de fiecare dată când Ninicu Ion fugea de la stână, îl aducea silit înapoi la stână, unde acționând cu același scop - de exploatare prin

muncă neplătită și servicii forțate prestate în folosul său, în continuare, invocându-i despre existența unei datorii care nu a fost stinsă, amenințându-l cu aplicarea violenței și aplicând violența, exprimată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele și cu un cablu peste diferite regiuni ale corpului, închizându-l de mai multe ori într-un frigider de pe teritoriul stânei, l-a ținut în servitute pe Ninicu Ion contrar voinței acestuia, l-a întreținut în condiții forțate de muncă neplătită și l-a obligat să presteze munca de îngrijire a ovinelor și caprelor și servicii de îngrijire a teritoriului unde este amplasată stâna.

Basarab Mihail, în luna ianuarie 2013, acționând împreună și de comun acord cu fratele său Basarab Rodion, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, s-a deplasat în s. Selemet, r-nul Cimișlia la domiciliul lui Mariei Chișleac, unde locuia V. Pușnei și, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă în calitate de cioban la stână, unde va fi bine plătit, l-a recrutat pe V. Pușnei. A doua zi, Basarab Mihail, acționând împreună și de comun acord cu fratele său Basarab Rodion, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, s-a deplasat în s. xxxx, r-nul xxxx la domiciliul lui Mariei Chișleac, unde locuia V. Pușnei și, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, l-a transportat pe V. Pușnei la stâna de oi din extravilanul s. xxxx, r-nul xxxx.

Ulterior, Basarab Mihail, acționând împreună și de comun acord cu Basarab Rodion, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, l-au adăpostit pe V. Pușnei în localul stânei de oi din extravilanul s. Xxxx, r-nul Cimișlia, apoi prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, fără a-i achita salariul convenit, contrar voinței sale l-au impus la muncă forțată până la începutul lunii iunie 2013, când V. Pușnei a reușit să evadeze și să se ascundă timp de aproximativ o săptămână.

La 17 iunie 2013, Basarab Mihail, acționând împreună și de comun acord cu Basarab Rodion, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, s-au deplasat în s. Selemet, r-nul Cimișlia la domiciliu Mariei Chișleac, unde locuia V. Pușnei și aplicând forța fizică, l-au urcat pe ultimul într-un automobil și l-au transportat forțat la stâna de oi din extravilanul s. Selemet, r-nul Cimișlia, unde, prin aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, fără a-i achita salariul convenit, contrar voinței sale, l-au impus la muncă forțată până la 27.06.2013, când a fost eliberat de către colaboratorii poliției.

Basarab Mihail, fiind învinuit în cauza penală nr. 2013515093, pornită la 19 iunie 2013 de către organul de urmărire penală al SUP a Centrului de Combatere a Traficului de persoane al INI al IGP al MAI de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b) Cod penal - trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, în scop de exploatare prin muncă forțată, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziția de vulnerabilitate a victimei, amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, care se afla spre examinare în fond în Judecătoria Cimișlia, dându-și seama și înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale

criminale, având scopul determinării la depunerea declarațiilor mincinoase a părții vătămate V. Pușnei, la 10 ianuarie 2014 s-a deplasat în s. Selemet, r-nul Cimișlia, unde, în preajma unui magazin, s-a întâlnit cu V. Pușnei căruia i-a promis că îi va oferi până la ședința de judecată suma de 2 000 lei pentru a depune declarații mincinoase în favoarea sa în ședința de judecată și altă sumă de 2 000 lei după darea declarațiilor în favoarea sa, astfel, determinând partea vătămată V. Pușnei la depunerea declarațiilor mincinoase.

Basarab Mihail și Basarab Rodion, în luna februarie 2013, acționând împreună și de comun acord, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, s-au deplasat în s. Ciucur Mingir, r-nul Cimișlia, la domiciliul lui Căpățînă Constantin și folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale și prin starea sănătății, fiind bolnav cu diagnoza retardare mentală moderată, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un loc de muncă bine plătit, l-au recrutat pe Căpățînă Ion, apoi l-au transportat la stâna de oi din extravilanul s. xxxx, r-nul xxxx.

Ulterior, Basarab Mihail și Basarab Rodion, acționând împreună și de comun acord, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, l-au adăpostit pe Căpățînă Constantin în localul stânei de oi din extravilanul s. xxxx, r-nul xxxx, apoi prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, fără a-i achita salariul convenit, contrar voinței sale l-au impus la muncă forțată până la începutul lunii iunie 2013, când Căpățînă Constantin a reușit să evadeze.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Basarab Mihail în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, după indicii calificativi – recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin înșelăciuni și abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, asupra a două persoane, de două persoane.

De asemenea, acțiunile inculpatului Basarab Mihail pe episodul din 10 ianuarie 2014, au fost calificate de prima instanță în baza art.314 Cod penal, ca determinarea părții vătămate la depunerea de declarații mincinoase prin promisiunea de oferire de bunuri.

Totodată, prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Basarab Rodion în baza art. 165 alin.(2) lit. a), b), d) Cod penal, după indicii calificativi – recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, de către o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la alin.(1), asupra a două persoane, de două persoane.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Zaharia Procopie în numele inculpaților Basarab Rodion și Basarab Mihail, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați.

Apelantul a invocat că nicio probă nu indică direct asupra faptului că Basarab Mihail, împreună cu Basarab Rodion, au comis traficul lui V. Pușnei și C. Căpățînă, și că Basarab Rodion a comis traficul lui I. Ninicu în perioada noiembrie 2011- iulie 2012.

Nu s-a dat apreciere declarațiilor părții vătămate V. Pușnei, care a menționat că benevol a mers să lucreze la Basarab Mihail, s-a înțeles cu Basarab Mihail să-i achite salariul de 1 500 lei pe lună, fapt confirmat și de fratele lui V. Pușnei, I. Pușnei și de V. Roșca, în cadrul cercetării judecătorești. Că la locul de muncă la stână în calitate de cioban el era asigurat cu hrană, cu loc de trai unde mai trăiau și alți ciobani, condițiile de trai erau normale, la geamuri și la ușă, nu erau gratii, puteau liber să fugă în timpul nopții.

Declarațiilor părții vătămate Căpățînă Constantin, care a relatat că a văzut cum frații Basarab i-au transmis lui V. Pușneiasilie salariul, acesta avea telefon mobil și discuta cu fratele său și cu frații Basarab la telefon. În perioada cât a lucrat la stână, de el s-au apropiat colaboratorii de poliție, însă nu a discutat cu aceștia despre careva fapte de maltratare sau deținere forțată de către frații Basarab pentru a presta lucru de ciobănie, i-a fost achitat salariul pe parcursul la o lună, deși a lucrat mai mult.

Instanța urma să dea apreciere corectă a veridicității mențiunilor lui V. Pușnei și Căpățînă Constantin asupra faptului maltratării acestora de către frații Basarab, or, ei nu s-au adresat organelor de urmărire penală pe faptul dat, nu au fost supuși expertizării medico-legale privind constatarea gradului căror va leziuni corporale.

Fără apreciere a fost lăsată plângerea depusă prin intermediul lui V. Roșca din numele lui V. Pușnei, nefiind prezentă o careva semnătură de preîntâmpinare de răspundere din partea acestuia (f.d.4 vol. I).

Inițial, în cadrul urmăririi penale, V. Pușnei (f.d. 8 vol. I) a explicat că, de fapt, la el a venit V. Roșca și i-a spus că Basarab Mihail solicită să se întâlnească cu el, să-i dea bani pentru a face declarații false în judecată, inițial 2 000 lei și după judecată încă 2 000 lei, pe când în instanța de judecată a schimbat cuantumul menționat de la suma de 4 000 de lei până și 4 000 de lei după judecată. Însă, martorul V. Roșca în cadrul ședinței de judecată a declarat contrariul, că V. Pușnei i-a spus că Basarab Mihail i-a promis 2 000 lei dacă își schimbă declarațiile și-și retrage plângerea de la poliție.

Astfel, instanța urma să concretizeze dacă a avut loc ca atare o așa discuție cu privire la propunerea căror va sume de bani din partea lui Basarab Mihail lui V. Pușnei. Vădit contradictorii sunt și declarațiile părții vătămate Ninicu Ion, care accentuând că nu are careva pretenții salariale față de Basarab Rodion, la care a fost angajat ca cioban la stână, având înțelegerea cu acesta să i se plătească câte 800 lei pe lună, a menționat că a fost maltratat de către acesta și închis într-un frigider, unde a stat două zile, după care, iarăși, și-a continuat munca de cioban, deși potrivit celor relatate de participanții la proces, aceștia aveau posibilitate reală de a pleca de la stâna fraților Basarab. Nu recunoaște faptul, că atunci când ar fi păscut oile s-ar fi pierdut 13 capete de oi după cum a menționat Basarab Rodion.

La materialele dosarului nu se atestă careva probe în sensul constatării căror va leziuni corporale la Ninicu Ion, și că acestea ar avea legătură de cauzalitate drept rezultat al acțiunilor fraților Basarab, la caz din partea lui Basarab Rodion, deoarece față de Basarab Mihail după cum a relatat, nu are careva pretenții.

Declarațiile martorilor V. Roșca, A. Chilescu, M. Iacoban, V. Storojov, date în cadrul cercetării judecătorești sunt contradictorii cu cele date la urmărirea penală.

Martorii nominalizați în mare parte confirmă că fiind angajați la frații Basarab la stâna de ovine, nu au fost maltratați, nu au fost ținuti forțat pentru a munci, au fost angajați ca ciobani, li se procurau produse alimentare pentru a-și prepara hrană, aveau condiții unde să doarmă, iar V. Pușnei avea telefon pentru contact, aveau posibilitatea să se deplaseze liber. Critic urmau a fi apreciate și declarațiile martorilor I. Pușnei, fratele lui V. Pușnei, M. Chișleac, N. Codreanu, N. Ninicu, din motiv că aceștia sunt rude între ei, frați, verișori, nepoți.

Nu au fost apreciate obiectiv nici declarațiile martorului I. Răcilă, care în instanță a declarat că vița sa de vie a fost păscută de caprele ce aparțin fraților Basarab și a aflat de la lucrătorii stânei, că responsabil în acea zi de pășterea acestora a fost V. Pușnei, care a recunoscut faptul dat, urmând a-i restitui prejudiciul cauzat.

Astfel, V. Pușnei a menționat că nu dispune de surse financiare pentru a repara prejudiciul și a semnat recipisa privind restituirea a câte 1 000 lei pe lună din suma de 3 000 de lei.

Instanța doar a enumerat probele fără a le da o careva apreciere, cum ar fi careva adresări telefonice în adresa poliției de la Căpățînă Ion, procese-verbale de confruntare între părțile vătămate și martori, contrar prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, potrivit căruia toate probele administrate în cauza penală urmează să fie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, urmând ca acestea să fie analizate în coroborare cu alte probe, prin administrare de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, atât din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

3.2. Avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului Basarab Mihail, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul Basarab Mihail să fie achitat.

Apelantul a invocat că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe suficiente pentru a demonstra vinovăția lui Basarab Mihail în comiterea infracțiunilor incriminate, aceasta fiind bazată doar pe presupuneri.

Învinuirea formulată contravine materialelor dosarului și declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, deoarece nici unul din ei nu a văzut la părțile vătămate careva leziuni corporale, nu a auzit că Basarab Mihail să fi amenințat pe cineva cu răfuiala fizică.

Potrivit proceselor-verbale ale Inspecției Muncii Cimișlia, întocmite în urma controalelor la stâna ce aparține fraților Basarab, s-a constatat că angajatorul nu informează în scris salariații despre părțile componente ale salariului, ceea ce confirmă faptul că părțile vătămate au fost remunerate pentru munca prestată și vine să confirme că declarațiile depuse de V. Pușnei și C. Căpățînă nu corespund adevărului.

În acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunilor incriminate, deoarece probele acumulate sunt insuficiente pentru a demonstra vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate.

3.3. Avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului Basarab Rodion, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul Basarab Rodion să fie achitat.

Apelantul a indicat că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe suficiente pentru a demonstra vinovăția lui Basarab Rodion în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, nu a fost demonstrat că Basarab Rodion i-a recrutat pe I. Ninicu, V. Pușnei și C. Căpățână prin constrângere, răpire sau înșelăciune. Lui I. Ninicu, V. Pușnei și C. Căpățână, înainte de a fi angajați, le-au fost explicate condițiile de muncă, s-a convenit asupra salariului ce li se cuvine pentru munca prestată, ceia ce a fost respectat de către Basarab Rodion și acceptat de părțile vătămate. Stâna fraților Basarab se află la o distanță de 70 metri de s. Xxxx r-nul xxxx, astfel că oarecare persoană din sat putea să vadă victimele traficului de ființe umane.

Acestea aveau posibilitatea reală de a comunica despre încălcarea drepturilor lor ocrotite de lege personal sau prin telefoane mobile. La stână veneau colaboratorii poliției, Inspekția Muncii, fapt confirmat prin declarațiile martorului V. Roșca și altor martori audiați în instanță.

Nu a fost demonstrat și dovedit că Basarab Rodion l-a impus pe I. Ninicu, V. Pușnei și C. Căpățână la efectuarea lucrărilor pe care ei nu erau obligați să îndeplinească.

Martorii A. Chirilescu și V. Roșca au comunicat instanței că în obligația lor intra îngrijirea animalelor din stână.

Nu au fost probate în acțiunile inculpatului calificativele de ținere a persoanei în servitute pentru achitarea unei datorii și obținerea muncii sau a serviciilor prin înșelăciune, constrângere, violență sau amenințare cu violență.

Prin învinuire, lui Basarab Rodion i se incriminează că dânsul a exploatat prin muncă forțată, prin înșelăciune, amenințarea cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoane a lui I. Ninicu, V. Pușnei și C. Căpățână, dar învinuirea dată contravine materialelor cauzei, deoarece nici un martor audiat în cadrul cercetării judecătorești nu a văzut la părțile vătămate careva leziuni corporale sau ca aceștia să fi fost amenințați cu răfuială fizică. Potrivit proceselor-verbale ale Inspekției Muncii Cimișlia, întocmite în urma controalelor la stână ce aparține fraților Basarab, s-a constatat că angajatorul nu informează în scris salariații despre părțile componente ale salariului, ceia ce confirmă faptul că părțile vătămate au fost remunerate pentru munca prestată și vine să confirme că declarațiile depuse de V. Pușnei și C. Căpățână nu corespund adevărului.

Din nota dată se deduce că declarațiile date de I. Ninicu, V. Pușnei, C. Căpățână nu corespund adevărului.

Prin urmare, din cele enunțate rezultă că în acțiunile inculpatului Basarab Rodion lipsesc elementele infracțiunilor incriminate.

3.4. Inculpatul Basarab Rodion, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că se consideră nevinovat.

3.5. Avocata Veronica Pascal în numele inculpatului Basarab Rodion, a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Basarab Rodion să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelantul a invocat că învinuirea adusă inculpatului nu corespunde cerințelor art.281 Cod de procedură penală, fiind una neclară, ne concretă și declarativă, ce contravine cerințelor art.7 Cod de procedură penală.

Prin rechizitoriul inculpatului i s-a incriminat calificativul lit. b) din alin.(2) al art.165 Cod penal, iar prin ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării i s-a imputat calificativul lit. d) din alin.(2) al art.165 Cod penal, prin ce s-au încălcat prevederile art.6 § 1 CEDO.

Analizând probele acuzării, precum și declarațiile martorilor, rezultă că inculpatul a fost pus sub învinuire eronat, în lipsa unor probe concludente. Dosarul penal a fost pornit în baza denunțului colaboratorilor de poliție, pe când părțile vătămate nu au scris nici o plângere. Nu s-a dat apreciere declarațiilor lui V. Pușnei, care a relatat că a revenit la munca de cioban, pentru a achita o datorie pe care o avea față de martorul I. Răcilă, unde acesta a păscut capre în via ultimului.

Din plângerea lui I. Ninicu rezultă o altă perioadă, când încă ferma nici nu activa. Rezumând declarațiile părților vătămate, acțiunile inculpatului pot fi încadrate numai în raporturi de muncă civile sau încadrate în baza art.168 Cod penal. La caz, au fost încălcate prevederile art.10 Codul muncii, nu a fost respectată obligația să asigure salariaților condițiile de muncă corespunzătoare cerințelor de protecție și igienă a muncii.

Pentru aceste abateri, atât Inspectoratul fiscal, cât și Inspecția muncii stabilesc sancțiuni angajatorului și nicidecum nu trebuie să intervină organul de urmărire penală.

Declarațiile părților vătămate sunt contradictorii, fapt confirmat prin procesele-verbale de confruntare, urmând a fi apreciate critic și sub aspectul neelucidării contradicțiilor dintre declarațiile martorilor și ale părților vătămate.

Potrivit Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, ratificată la 24.07.1997, pentru încălcarea clauzelor civile nu poate fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a stabilit în mod corect vinovăția inculpaților, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare.

5.1. Avocatul Zaharia Procopie în numele inculpatului Basarab Mihail, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Basarab Mihail, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3.2 din prezenta decizie, suplimentar invocând că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită tuturor motivelor invocate în apel, a tuturor circumstanțelor cauzei, asupra motivării faptului admiterii sau respingerii unor probe, prin prisma respectării principiilor contradictorialității în procesul penal și a liberei aprecieri a probelor, astfel pronunțând o decizie incorectă de menținere a unei sentințe de condamnare neîntemeiată.

5.2. Avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Basarab Rodion, care a solicitat

casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Basarab Rodion să fie achitat.

Recurentul a indicat că instanțele au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a statuat că instanța de apel și-a motivat soluția fără a face o analiză a tuturor probelor în ansamblu care dovedesc sau nu vinovăția inculpaților, ignorându-se prevederile art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală.

Instanța de apel, deși a descris declarațiile martorilor audiați în instanța de fond, nu a intrat în esența lor și fără a concretiza unele aspecte de fapt care rezultă din acestea.

Totodată, potrivit apelurilor declarate, se evidențiază că autorii acestora menționează despre contradicțiile declarațiilor martorilor V. Roșca, A. Chirilescu, M. Iacobina, V. Storojov, cât și ale părților vătămate date în instanța de fond, față de cele date în cadrul urmăririi penale. Astfel, instanța de recurs a constatat divergențele menționate, chiar și martorii audiați în instanța de fond cu lux de amănunte menționează despre faptul cum au dat declarații la urmărirea penală și că acestea diferă de cele date în instanța de fond, însă instanța de apel doar s-a rezumat la cele constatate de către instanța de fond, fără a înlătura divergențele din aceste declarații.

Pe epizoadele de trafic de ființe umane, instanța de recurs a evidențiat că în învinuirea înaintată inculpaților în baza acestui articol, se regăsește și norma art.168 Cod penal (red.1961), or, o învinuire neclară, ne concretă și declarativă contravine prevederilor art.7 Cod de procedură penală.

De asemenea, referindu-ne la norma citată, alta decât cea în baza căreia au fost recunoscuți vinovați inculpații, instanța de recurs atestă că la încadrarea menționată s-a referit și avocatul Veronica Pascal în apelul său, însă instanța de apel a omis să se expună asupra acestui motiv, ca de altfel ignorând și afirmațiile apelanților referitor la actul de control al Inspecției Muncii nr. 131 din 06.08.2013 potrivit căruia s-a stabilit că: „ ... *persoanele sunt angajate fără contract de muncă, nu se duce tabelarea orelor de muncă, are loc achitarea salariului, însă cu încălcarea prevederilor art.142 Codul muncii...* ”.

Totodată, munca sau serviciile forțate pot să reprezinte obiectul imaterial al infracțiunii specificate la art.165 Cod penal, însă, în acest caz, se are în vedere numai munca sau serviciile forțate care constituie realizarea scopului infracțiunii din art.165 Cod penal, or, dacă scopul acțiunii principale din cadrul infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal își găsește realizarea, exploatarea victimei urmează a fi calificată de sine stătător, conform art.art.166-168 Cod penal. Nu în toate cazurile, infracțiunea de muncă forțată este precedată de comiterea infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal.

Tot la acest capitol, Colegiul penal a reținut că, instanța de fond, deși a descris în sentință conținutul acțiunilor principale și celor adiacente din cadrul infracțiunii specificate la alin.(1) art.165 Cod penal, cât și scopului special, însă nu le-a adaptat pe toate la condițiile din speță, fiind doar o încercare în acest sens, instanța nu a intrat în esența acestor acțiuni, având o idee

preconcepută de a fi adaptate speței date, idee preluată și de către instanța de apel.

Cât privește recrutarea, Colegiul penal a reținut că părțile vătămate în speță au fost angajate (sinonim al recrutării) la muncă, în calitate de ciobani, nu prin înșelăciune, violență, amenințarea cu violență etc. Chiar dacă ulterior inculpații au recurs la asemenea procedee, ele nu vor fi în legătură cauzală cu angajarea (recrutarea), prin urmare, va lipsi intenția unică complexă, caracteristică unei infracțiuni complexe. Transportarea părților vătămate la locul de muncă a fost liberă, dependentă de conduita acestora, iar adăpostirea lor într-un loc ferit pentru a nu fi descoperiți de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficul, la caz nu s-a constatat, iar instanțele de fond au atribuit această acțiune inculpaților.

Referitor la învinuirea înaintată inculpatului Basarab Mihail în baza art.314 Cod penal, instanța de recurs lecturând declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și V. Roșca și declarațiile date de către aceștia în cadrul urmăririi penale, de asemenea evidențiază divergențe, or, nu este clar pentru ce Basarab Mihail i-a propus suma de 4 000 lei lui V. Pușnei, când ultimul, potrivit declarațiilor date în instanța de fond, a estimat această sumă de 4 000 lei pentru lucru efectuat timp de 4 luni la stână.

La rejudecarea cauzei, urmează să se țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care expres reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2017, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

S-a exclus, doar, aplicarea în privința inculpaților a prevederilor art.85 Cod penal.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Instanța de apel a statuat că inculpații nu și-au recunoscut vina, dar aceasta se confirmă prin probele administrate, inclusiv prin declarațiile părților vătămate V. Pușnei, C. Căpățînă, I. Ninicu, ale succesului părții vătămate C. Căpățînă, I. Căpățînă, ale martorilor I. Fosnet, M. Chișleac, A. Chirilescu, V. Roșca, I. Răicică, M. Iacoban, T. Carpenco, N. Codreanu, N. Ninicu, V. Roșca și G. Gherman.

Or, procesul-verbal de contravenție nr.020087/31 a fost întocmit în baza sesizării nr. 24/16212 din 18.07.2013 a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al MAI, privind verificarea legalității atragerii la muncă a unor persoane de către Basarab Rodion.

Din răspunsul din 06.08.2013 al Inspecției Muncii către Centrul pentru combaterea traficului de persoane al MAI, rezultă, că au fost stabilite încălcări la angajarea și prestarea muncii de către A. Chirilescu, N. Dânga și C. Căpățînă, care este invalid din copilărie, având retard mintal.

Constatările Inspecției muncii nu exclud răspunderea penală a inculpaților în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Actul de control al Inspecției Muncii a fost întocmit în baza sesizării de către Centrul de trafic de persoane, după pornirea urmăririi penale pe faptul traficului de ființe umane în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, deci constatările date nu exclud atragerea la urmărire penală a inculpaților pentru infracțiunea de trafic de ființe umane și nu exclud atragerea la răspundere contravențională pentru încălcarea legislației muncii, dacă astfel de încălcări au fost depistate.

Traficul de ființe umane este o infracțiune formală și se consideră consumată din

momentul recrutării victimelor, totodată prezența și altor circumstanțe ca transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare prin muncă, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de vulnerabilitate a victimelor amenințarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, consumarea acțiunii adiacente – exploatarea prin muncă forțată, nu exclude răspunderea penală pentru infracțiunile comise.

La caz, s-a stabilit cu certitudine, prezența elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului Basarab Mihail pe art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, asupra a două persoane - părții vătămate V. Pușnei și C. Căpățînă, de două persoane, și inculpatului Basarab Rodion pe art.165 alin.(2) lit. a), b), d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, de către o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la alin.(1) asupra a două persoane - părților vătămate I. Ninicu, V. Pușnei și C. Căpățînă, de două persoane.

Totodată, sentința urmează a fi casată în partea aplicării prevederilor art.85 Cod penal, care urmează a fi exclus, deoarece amenda stabilită inculpatului Basarab Mihail prin sentința Judecătorei Cimișlia din 23.06.2014 în mărime de 500 unități convenționale și amenda aplicată inculpatului Basarab Rodion prin sentința Judecătorei Cimișlia din 11.07.2014 în mărime de 600 unități convenționale a fost achitată, astfel pedeapsa a fost executată integral, lipsind temeiurile de aplicare a prevederilor art.85 Cod penal față de inculpați.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

8.1. Avocatul Zaharia Procopie în numele inculpatului Basarab Mihail, invocând ca temeiuri de recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care acțiunile lui Basarab Mihail să fie reîncadrate din prevederile art.165 alin.(2) lit. b), d) în cele ale art.168 Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt, în temeiul Legii privind amnistia, iar pe art.314 Cod penal să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul a invocat că concluziile instanței de judecată expuse în sentință, cât și ale instanței de apel în decizia pronunțată, vin în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar probele administrate nu dovedesc faptele incriminate lui Basarab Mihail. Declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și I. Pușnei date în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești sunt contradictorii. Calificarea acțiunilor lui Basarab M.

Declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și I. Pușnei date în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești sunt contradictorii.

Calificarea acțiunilor lui Basarab Mihail pe epizoadele invocate este una absolut pripită, incorectă, acestea fiind eronat interpretate, or, probele administrate nu dovedesc faptele incriminate lui Basarab Mihail în temeiul art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, dar cele prevăzute de art.168 Cod penal – munca forțată (red. 1961), iar pe învinuirea adusă în baza art.314 Cod penal, fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de fond incorect a expus concluzia asupra faptului că Basarab Mihail l-a determinat pe V. Pușnei la depunerea de declarații mincinoase prin promisiune de oferire de bunuri, odată ce din materialul probator administrat, nu și-a găsit confirmare, de rând ce declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și I. Pușnei, date în cadrul urmăririi penale sunt contradictorii. Instanțele au ignorat actul de control al Inspecției Muncii nr. 131 din 06.08.2013 potrivit căruia s-a stabilit că: „ ... persoanele sunt angajate fără contract de muncă, nu se duce tabelarea orelor de muncă, are loc achitarea salariului, însă cu încălcarea prevederilor art.142 Codul muncii... ”.

Munca sau serviciile forțate pot să reprezinte obiectul imaterial al infracțiunii specificate la art.165 Cod penal, însă, în acest caz, se are în vedere numai munca sau serviciile forțate care constituie realizarea scopului infracțiunii art.165 Cod penal, or, dacă scopul acțiunii principale din cadrul infracțiunii art.165 Cod penal își găsește realizarea, exploatarea victimei urmează a fi calificată de sine stătător, conform art.166-168 Cod penal.

Infracțiunea de muncă forțată, nu în toate cazurile este precedată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal.

Instanțele au descris acțiunile principale și cele adiacente ale infracțiunii de trafic de ființe umane, cât și scopul special, însă nu le-a adaptat la condițiile din speță.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cert, că părțile vătămate în speță au fost angajate la muncă, în calitate de ciobani, nu prin înșelăciune, violență, amenințarea cu violență. Chiar dacă ulterior inculpații au recurs la asemenea procedee, ele nu vor fi în legătură cauzală cu angajarea (recrutarea), astfel lipsește intenția unică complexă, caracteristică unei infracțiuni complexe.

Transportarea părților vătămate la locul de muncă a fost liberă de conduita acestora, iar adăpostirea loc într-un loc ferit pentru a nu fi descoperiți de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficul, la caz nu s-a constatat.

Instanțele și-au întemeiat vinovăția inculpatului Basarab Mihail pe învinuirea adusă acestuia în baza art.314 Cod penal, pe declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și V. Roșca, date în ședința de judecată, cât și cele date la urmărirea penală, fără a ține cont că între acestea există divergențe, din acestea nu rezultă clar pentru ce Basarab Mihail i-a propus suma de 4 000 lei lui V. Pușnei, pe când acesta a estimat că suma dată este pentru lucrul efectuat timp de 4 luni la stână.

Instanțele de fond și-au argumentat soluția de condamnare fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia.

Nici o probă examinată nu indică direct asupra faptului că Basarab M., împreună cu Basarab R., au comis traficul lui V. Pușnei și C. Căpățînă.

Instanțele de fond nu au dat apreciere corectă faptelor, care au fost probele care au stat la baza emiterii sentinței de condamnare, concluziile instanței de judecată și motivele pentru

care instanța a respins alte probe, iar instanța de apel în temeiul art.414 Cod de procedură penală urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în baza probelor examinate de către prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, ținându-se cont și de indicațiile expuse în hotărârea anterioară a instanței de recurs ordinar din 12.12.2016.

În cadrul examinării apelului declarat de Basarab Mihail, partea vătămată V. Pușnei a declarat că dânsul benevol a mers să lucreze la Basarab Mihail. Despre faptul că ultimul are nevoie de lucrători i-a comunicat V. Roșca. Benevol s-a înțeles cu Basarab M. să-i achite salariul de 1500 de lei pe lună, fapt confirmat și de V. Pușnei, I. Pușnei, V. Roșca. La locul de muncă era asigurat cu hrană, cu loc de trai unde mai trăiau și alți ciobani. Condițiile de trai erau normale. La geamuri și la ușă nu erau gratii, puteau liber să fugi în timpul nopții.

Partea vătămată C. Căpățână a relatat că a văzut cum frații Basarab i-au transmis lui V. Pușnei. salariul, acesta avea telefon mobil, discuta cu fratele său și cu frații Basarab la telefon. În perioada cât a lucrat la stână, de ei s-au apropiat colaboratorii de poliție, însă nu au discutat despre careva fapte de maltratare sau deținere forțată de către frații Basarab.

Din declarațiile martorilor V. Roșca, A. Chirilescu, M. Iacoban, V. Storojov nu rezultă că părțile vătămate ar fi fost maltratate, s-au au fost ținute forțat pentru a munci, fiind angajați ca ciobani, li se procurau produse alimentare pentru a-și prepara hrană, aveau condiții unde să doarmă, iar V. Pușnei avea telefon mobil, aveau posibilitatea reală de a se deplasa la magazine în sat, după produse alimentare sau vin.

S-au întâmplat cazuri, când vița de vie a cetățenilor a fost păscută de caprele și de oile ce aparțin fraților Basarab.

Urmau a fi apreciate critic declarațiile martorilor I. Pușnei, M. Chișleac, N. Codreanu, N. Ninicu, din motiv că primul este fratele părții vătămate V. Pușnei, iar ceilalți sunt rude între ei, verișori, nepoți.

8.2. Avocatul Veronica Pascal, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel fără a supune analizei circumstanțele de fapt reținute și constatate de o instanță supremă, admite o eroare gravă, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Instanța de apel a reținut că declarațiile părților vătămate corespund cu cele date anterior, sub jurământ, pe când nici una din părți vătămate nu a fost audiată, de către apărare fiind date citirii declarațiile contradictorii ale părților vătămate de la faza de urmărire penală și instanța de fond.

Potrivit procesului-verbal de contravenție administrativă Basarab Rodion a fost atras la răspundere contravențională pentru încălcări admise la angajarea muncii. Atât Inspekția Muncii, cât și Centrul pentru combaterea traficului de persoane al MAI, verificând legalitatea atragerii la muncă a unor persoane de către inculpat, au constatat încălcări ale Codului Muncii, dar nu o infracțiune.

Respingând argumentul apărării, instanța a considerat că prima instanță s-a expus asupra existenței fiecărui element al infracțiunii și că propunerea de muncă constituie o recrutare,

este o concluzie eronată.

Nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile întru a stabili, dincolo de orice dubii, că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Incorect i s-a incriminat calificativul lit. a) – de către o persoană care anterior a mai săvârșit o faptă prevăzută la alin.(1), deoarece anterior inculpatul nu a săvârșit asemenea infracțiuni. Prin rechizitoriu, inculpatului i s-a incriminat calificativul lit. b) din alin.(2) al art.165 Cod penal, iar prin ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării i s-a incriminat calificativul lit. d) din alin.(2) al art.165 Cod penal, prin ce s-au încălcat prevederile art.6 § 1 CEDO.

Analizând probele acuzării, precum și declarațiile martorilor, rezultă că inculpatul a fost pus sub învinuire eronat, în lipsa unor probe concludente.

Rezumând declarațiile părților vătămate și restul probelor administrate de instanță se constată încălcarea prevederilor art.10 Codul muncii, nu a fost respectată obligația să asigure salariaților condițiile de muncă corespunzătoare cerințelor de protecție și igienă a muncii. Pentru aceste abateri, atât Inspectoratul fiscal, cât și Inspekția Muncii stabilesc sancțiuni angajatorului și nicidecum nu trebuie să intervină organul de urmărire penală.

Potrivit Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, ratificată la 24.07.1997, pentru încălcarea clauzelor civile nu poate fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate.

Instanța de apel a omis a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărătorilor, în deosebi asupra celui suplimentar, ignorându-se indicațiile date anterior de către instanța de recurs ordinar prin decizia din 13.12.2016.

La fel, a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului, în urma modificării Codului penal prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017.

Instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra aplicării art.75 și a prevederilor art.79 Cod penal.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2018, recursurile ordinare au fost respinse, ca inadmisibile.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de partea apărării, întemeind soluția în baza probelor examinate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, ambele instanțe ierarhic inferioare au constatat just fapta criminală comisă de inculpați, calificând corect acțiunile inculpatului Basarab Mihail în baza art.165 alin.(2) lit. b), d), 314 alin.(1) Cod penal și ale lui Basarab Rodion în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

În speță, inculpații au comis acțiuni stipulate de art.165 Cod penal pentru infracțiunea de trafic de ființe umane, ce nu se cuprind în componenta stipulată la art.168 Cod penal, cum ar fi acțiunile de recrutare, adăpostire, transportare în scop de exploatare prin muncă, prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea violenței și aplicarea violenței

fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită, privare de libertate, argumentare, care în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, este acceptată și însușită de instanța de recurs ordinar fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

10. În virtutea prevederilor art.466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

11. La 23 noiembrie 2018, avocatul Procopie Zaharia a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea deciziilor instanțelor de recurs și de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul indică la faptul că concluziile instanței de judecată expuse în sentință, cât și ale instanțelor de apel și de recurs expuse în deciziile pronunțate, vin în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar probele administrate nu dovedesc univoc faptele incriminate lui Basarab Mihail.

Pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, instanța de fond și-a întemeiat concluziile pe declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și I. Pușnei date în cadrul cercetării judecătorești și în cadrul urmăririi penale, care sunt contradictorii, iar instanța de apel și recurs nu le-a dat o careva apreciere prin cumulul tuturor circumstanțelor cauzei.

Probele administrate nu dovedesc faptele incriminate lui Basarab Mihail în temeiul art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, acțiunile lui formează componenta infracțiunii prevăzute de art.168 Cod penal.

Nu s-a dovedit în acțiunile condamnatului nici comiterea infracțiunii incriminate în baza art.314 Cod penal, aceasta nu întrunește elementele infracțiunii.

Învinuirea înaintată pe trafic de ființe umane este una neclară, ne concretă și declarativă, ce contravine prevederilor art.7 Cod de procedură penală.

A fost ignorată afirmația referitor la actul de control al Inspecției Muncii nr. 131 din 06.08.2013, potrivit căruia s-a stabilit că „... persoanele sunt angajate fără contract de muncă, nu se duce tabelarea orelor de muncă, are loc achitarea salariului, însă cu încălcarea prevederilor art.142 Codul muncii...”.

Munca sau serviciile forțate pot să reprezinte obiectul imaterial al infracțiunii specificate la art.165 Cod penal, însă, în acest caz, se are în vedere numai munca sau serviciile forțate care constituie realizarea scopului infracțiunii art.165 Cod penal.

Or, dacă scopul acțiunii principale din cadrul infracțiunii art.165 Cod penal își găsește realizarea, exploatarea victimei urmează a fi calificată de sine stătător, conform art.166-168 Cod penal.

Nu în toate cazurile, infracțiunea de muncă forțată este precedată de comiterea

infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal. Deși instanțele inferioare au descris acțiunile principale și cele adiacente din cadrul infracțiunii specificate la alin.(1) art.165 Cod penal, cât și scopul special, dar nu le-au adaptat pe toate la condițiile speței.

Instanțele nu au intrat în esența acestor acțiuni, având o idee preconcepțuită de a fi adaptate speței date, ori legea prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe, or, în cadrul instanței de apel reprezintă o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea actelor de dispoziții din hotărâre, care au fost greșit soluționate.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cert, că părțile vătămate în speță au fost angajate la muncă, în calitate de ciobani, nu prin înșelăciune, violență, amenințarea cu violență.

Chiar dacă ulterior inculpatul a recurs la asemenea procedee, ele nu vor fi în legătură cauzală cu angajarea (recrutarea), astfel lipsește intenția unică complexă, caracteristică unei infracțiuni complexe, deoarece transportarea părților vătămate la locul de muncă a fost liberă de conduita acestora, iar adăpostirea loc într-un loc ferit pentru a nu fi descoperiți de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficul, la caz nu s-a constatat.

Instanțele de fond și cea de recurs și-au argumentat soluțiile fără a aprecia fiecare probă în parte și fără să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia.

Nici o probă examinată în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță, în instanța de apel și recurs nu indică direct asupra faptului, că Basarab Mihail împreună cu Basarab Rodion au comis traficul lui V. Pușnei și C. Căpăfînă. Instanțele de fond nu au dat apreciere corectă faptelor, care au fost probele care au stat la baza emiterii sentinței de condamnare, concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, iar instanța de apel, cât și cea de recurs în temeiul art.414 Cod de procedură penală urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în baza probelor examinate de către prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, ținându-se cont și de indicațiile expuse în hotărârea anterioară a instanței de recurs ordinar din 12.12.2016.

În cadrul examinării apelului, recursului declarat de Basarab Mihail, partea vătămată V. Pușnei a declarat că el benevol a mers să lucreze la condamnat, despre faptul că acesta avea nevoie de lucrători i-a menționat V. Roșca, și dânsul benevol s-a înțeles cu Basarab Mihail să-i achite salariul de 1 500 lei, lunar, fapt confirmat și de fratele lui V. Pușnei, I. Pușnei, V. Roșca, în cadrul cercetării judecătorești. La locul de muncă, în calitate de cioban acesta era asigurat cu hrană, cu loc de trai, unde mai locuiau și alți ciobani, putea liber să fugă în timpul nopții.

Nu s-a dat apreciere declarațiilor părții vătămate C. Căpăfînă, care a relatat că a văzut cum frații Basarab i-au transmis lui V. Pușnei salariul, acesta avea telefon mobil și discuta cu fratele său, inclusiv cu frații Basarab.

Prin urmare, instanțele de fond au dat o apreciere incorectă veridicității mențiunilor lui V. Pușnei și C. Căpăfînă asupra faptului maltratării acestora de către frații Basarab, odată ce aceștia nu s-au adresat organelor de resort și nu au fost supuși expertizării medico-legale

privind constatarea gradului vătămărilor corporale.

Din probele administrate la caz, rezultă că părțile vătămate nu au fost maltratate, nu au fost ținute cu forța pentru a munci, au fost angajați ca ciobani, li se procurau alimente, aveau condiții de dormit, V. Pușnei dispunea de telefon mobil, având posibilitatea reală de a se deplasa, și din acest motiv declarațiile martorilor I. Pușnei, M. Chișleac, N. Codreanu, N. Ninicu, urmau a fi apreciate critic.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2019, a fost admis recursul în anulare declarat, casată total decizia atacată, și dispusă rejudecarea cauzei în procedura recursului ordinar, de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

12.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a reținut că potrivit descrierii deciziei din 25 iunie 2018, instanța de recurs nu s-a pronunțat motivat asupra argumentelor invocate în recursurile ordinare și repetate în recursul în anulare, inclusiv în felul și esența probatorie, în care acestea sunt reproduse la pct. 8.1., 8.2. și 11. din prezenta decizie.

Instanța avea obligația ca în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, darea unui răspuns detaliat la fiecare argument, să rezolve problemele de drept apărute la judecarea recursului ordinar, prin întocmirea corectă a hotărârii adoptate, adică prin analiza materiei reglementării și jurisprudenței.

Totodată, lipsa motivărilor cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească poate ridica probleme conform art.6 § 3 (b) din Convenție, referitoare la accesul la justiție, situație în care nu sunt indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărârea, ceea ce împiedică folosirea efectivă a procedurilor de contestare și afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

Mai mult, a reținut, depășind limitele învinuirii formulate, că: *„În speță inculpații au comis acțiuni stipulate de art.165 Cod penal pentru infracțiunea de trafic de ființe umane, cum ar fi acțiunile de recrutare, adăpostire, transportare în scop de exploatare prin muncă, prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea violenței și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită, privare de libertate...”*, deoarece elementul de trafic de ființe umane prin privare de libertate nu le-a fost incriminat inculpaților în ordonanțele de modificare a învinuirii din 19.10.2015.

În același timp, în calificarea juridică efectuată de către instanța de recurs ordinar nu se regăsesc elementele calificative invocate de instanțele de fond și de apel, cum ar fi traficul de ființe umane *cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin... sau servicii forțate*. Deci, în aspectul vizat soluția este neclară și divergentă.

Instanța de recurs nu și-a coroborat concluziile în raport cu constatările în fapt și în drept indicate în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2016, în special că: *„se evidențiază ... despre contradicțiile declarațiilor martorilor V. Roșca, A. Chirilescu, M. Iacobina, V. Storojov, cât și a părților vătămate date în instanța de fond, față de cele date în cadrul urmăririi penale... Colegiul într-adevăr constată divergențele menționate... Colegiul reține că, instanța de fond deși a descris în sentință conținutul acțiunilor principale și celor adiacente din cadrul infracțiunii specificate la alin.(1) art.165 Cod penal, cât și scopului special, însă nu le-a adaptat pe toate la condițiile din speță, fiind*

doar o încercare în acest sens, instanța nu a intrat în esența acestor acțiuni, având o idee preconcepută de a fi adaptate speței date... în învinuirea înaintată inculpaților în baza acestui articol, se regăsește și norma art.168 Cod penal (red.1961), or, o învinuire neclară, ne concretă și declarativă contravine prevederilor art.7 Cod de procedură penală... instanța de apel a omis să se expună asupra acestui motiv, ca de altfel ignorând și afirmațiile apelanților referitor la actul de control al Inspecției Muncii nr. 131 din 06.08.2013 potrivit cărui s-a stabilit că: „... persoanele sunt angajate fără contract de muncă, nu se duce tabelarea orelor de muncă, are loc achitarea salariului însă cu încălcarea prevederilor art.142 Codul muncii...”... Colegiul reține că, instanța de fond deși a descris în sentință conținutul acțiunilor principale și celor adiacente din cadrul infracțiunii specificate la alin.(1) art.165 Cod penal, cât și scopului special, însă nu le-a adaptat pe toate la condițiile din speță, fiind doar o încercare în acest sens, instanța nu a intrat în esența acestor acțiuni, având o idee preconcepută de a fi adaptate speței date... Cât privește recrutarea, Colegiul reține că părțile vătămate în speță au fost angajate (sinonim al recrutării) la muncă, în calitate de ciobani, nu prin înșelăciune, violență, amenințarea cu violență etc. Chiar dacă ulterior inculpații au recurs la asemenea procedee, ele nu vor fi în legătură cauzală cu angajarea (recrutarea), prin urmare va lipsi intenția unică complexă, caracteristică unei infracțiuni complexe. Transportarea părților vătămate la locul de muncă a fost liberă, dependentă de conduita acestora, iar adăpostirea lor într-un loc ferit pentru a nu fi descoperiți de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficul, la caz nu s-a constatat, iar instanțele de fond au atribuit această acțiune inculpaților... Referitor la învinuirea înaintată inculpatului Basarab Mihail în baza art.314 Cod penal, Colegiul, lecturând declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și V. Roșca și declarațiile date de către aceștia în cadrul urmăririi penale, de asemenea evidențiază divergențe, or, nu este clar pentru ce Basarab Mihail i-a propus suma de 4 000 lei lui V. Pușnei, când ultimul, potrivit declarațiilor date în instanța de fond, a estimat suma de 4 000 lei pentru lucru efectuat timp de 4 luni la stână.... La rejudecarea cauzei, urmează să se țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală”

Astfel, instanța de recurs nu a judecat cauza penală în corespundere cu exigențele prevăzute de lege, deoarece nu s-a pronunțat asupra motivelor esențiale invocate în recursurile ordinare, nu a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile contestate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

13. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Deci, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei

hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursurilor declarate, se constată că, recurenții formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prescrise la pct. 6), 8) și 12) din alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, solicită achitarea, din motivul că acțiunile inculpaților nu conțin elementele constitutive ale infracțiunilor.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile recurenților, Colegiul penal lărgit conchide că, judecând apelul, instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

La caz, se reține că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2016, cauza penală în privința lui Basarab Radion și Basarab Mihail a fost trimisă la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, pentru a repara erorile judiciare depistate de instanța de recurs.

Analizând textul deciziei contestate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a ținut cont de indicațiile menționate în decizia instanței de recurs și nu a reparat erorile judiciare comise de instanțele de judecată în procesul de examinare a cauzei date la etapele anterioare.

Necesitatea conformării indicațiilor expuse de instanța ierarhic superioară față de instanța de rejudecare, este stipulată de prevederile art.436 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, care indică expres că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii, în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Atunci, când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs ce i-au fost atribuite cu scop de verificare a erorilor invocate de către apelanți în cererea de contestare a sentinței primei instanțe.

Astfel, în apelurile declarate de partea apărării se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate prin faptul că instanța pripit a decis asupra soluției adoptate fără a face o analiză amplă a tuturor probelor administrate în cauză, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor imputate.

Colegiul penal lărgit menționează că instanței de apel i s-a pus în sarcină verificarea declarațiilor martorilor V. Roșca, A. Chirilescu, M. Iacobina, V. Storojov, cât și a părților vătămate date în instanța de fond, față de cele date în cadrul urmăririi penale, în care instanța de recurs a constatat divergențe ... *Colegiul reține că, instanța de fond deși a descris în sentință conținutul acțiunilor principale și celor adiacente din cadrul infracțiunii specificate la alin.(1) art.165 Cod penal, cât și scopului special, însă nu le-a adaptat pe toate la condițiile din speță, fiind doar o încercare în acest sens, instanța nu a intrat în esența acestor acțiuni, având o idee preconcepțivă de a fi adaptate speței date...*”.

Mai mult, instanța de apel nu a apreciat în niciun fel și a omis să se pronunțe asupra

constatărilor indicate în decizia instanței de recurs din 13 decembrie 2016, în special că: „în învinuirea înaintată inculpaților în baza acestui articol, se regăsește și norma art.168 Cod penal (red.1961), or, o învinuire neclară, ne concretă și declarativă contravine prevederilor art.7 Cod de procedură penală... instanța de apel a omis să se expună asupra acestui motiv, ca de altfel ignorând și afirmațiile apelanților referitor la actul de control al Inspecției Muncii nr. 131 din 06.08.2013 potrivit cărui s-a stabilit că: „ ... persoanele sunt angajate fără contract de muncă, nu se duce tabelarea orelor de muncă, are loc achitarea salariului însă cu încălcarea prevederilor art.142 Codul muncii...”... Colegiul reține că, instanța de fond deși a descris în sentință conținutul acțiunilor principale și celor adiacente din cadrul infracțiunii specificate la alin.(1) art.165 Cod penal, cât și scopului special, însă nu le-a adaptat pe toate la condițiile din speță, fiind doar o încercare în acest sens, instanța nu a intrat în esența acestor acțiuni, având o idee preconcepțată de a fi adaptate speței date... Cât privește recrutarea, Colegiul reține că părțile vătămate în speță au fost angajate (sinonim al recrutării) la muncă, în calitate de ciobani, nu prin înșelăciune, violență, amenințarea cu violență etc. Chiar dacă ulterior inculpații au recurs la asemenea procedee, ele nu vor fi în legătură cauzală cu angajarea (recrutarea), prin urmare va lipsi intenția unică complexă, caracteristică unei infracțiuni complexe. Transportarea părților vătămate la locul de muncă a fost liberă, dependentă de conduita acestora, iar adăpostirea lor într-un loc ferit pentru a nu fi descoperiți de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficul, la caz nu s-a constatat, iar instanțele de fond au atribuit această acțiune inculpaților... Referitor la învinuirea înaintată inculpatului Basarab Mihail în baza art.314 Cod penal, Colegiul lecturând declarațiile părții vătămate V. Pușnei, ale martorilor V. Roșca și V. Roșca și declarațiile date de către aceștia în cadrul urmăririi penale, de asemenea evidențiază divergențe, or, nu este clar pentru ce Basarab Mihail i-a propus suma de 4 000 lei lui V. Pușnei, când ultimul, potrivit declarațiilor date în instanța de fond, a estimat suma de 4 000 lei pentru lucru efectuat timp de 4 luni la stână.... La rejudecarea cauzei, urmează să se țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală”.

Totodată, instanța de apel nu a apreciat procesul-verbal nr.020087/31 din 14.08.2013 cu privire la comiterea de către Basarab Rodion a contravenției prevăzute la art.55 alin.(1) Cod contravențional - *Încălcarea legislației muncii*, în aspectul corelației circumstanțelor de fapt și de drept invocate în acest act procesual și în rechizitoriu, coroborate cu prescripțiile din art.7 alin. (2) Cod penal, că nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Instanța de apel, contrar indicațiilor expuse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a ignorat temeiurile pentru care a fost casată decizia de condamnare a Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit constată că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel, nu s-a conformat cu exactitate situației stabilite de către instanța de recurs și nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, indicate în pct.3.1. - 3.4. a prezentei decizii, constatând, că inculpații Basarab Radion și Basarab Mihail au săvârșit infracțiunile imputate, fără a fi dată

o analiză amplă tuturor probelor administrate în cauza dată, fără a aprecia *fiecare probă separat*, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, limitându-se repetat la mențiuni neclare, confuze și sumare.

În apeluri și recursuri, partea apărării a supus criticii concluziile instanțelor de judecată despre contradicțiile declarațiilor martorilor V. Roșca, A. Chirilescu, M. Iacobina, V. Storojov, cât și a părților vătămate date în instanța de fond, față de cele date în cadrul urmăririi penale.

După cum a fost menționat în decizia adoptată de către instanța de recurs din 13 decembrie 2016, probele administrate nu au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile instanței de apel sunt formale și premature, ce nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit concluzionează că argumentele recurențelor cu privire la faptul că instanța de apel nu a dat apreciere probelor administrate pe caz și nu a dat răspuns la argumentele invocate în apelurile declarate, și-a găsit confirmare, de aceea rezultatele activității organului de urmărire penală și baza probatorie propusă de partea acuzării și partea apărării în cadrul acestei cauze penale, urmează a fi verificată în mod repetat de către instanța de apel la rejudecarea cauzei, în ședințele de judecată publice, cu respectarea drepturilor procesuale ale persoanelor implicate pe caz, respectându-se principiile prezumției nevinovăției, contradictorialității procesului penal și legalității armelor în proces, stipulate la art.art.7, 8, 24 Cod de procedură penală, ceea ce nu a fost efectuat.

Neexpunerea sau expunerea neclară și evazivă, în privința argumentelor invocate în apelurile părții apărării, echivalează cu admiterea erorilor procesuale admise de către Curtea de apel Chișinău, care, în opinia Colegiului penal lărgit, cad sub incidența prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate la modul cuvenit, de către instanța de apel, fiecare probă în parte și toate probele în cumul, în scopul adoptării unei soluție legale și corect argumentate.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apelurile declarate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, să elucideze toate erorile admise în motivarea soluției adoptate și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

14. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Zaharia Procopie în numele inculpatului Basarab Mihai și de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Basarab Rodion, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe Basarab Radion xxxx și Basarab Mihail xxxx, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunță la 26 martie 2020.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh